

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Карнобат, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов

при участието на секретаря Дарина Б. Енева
като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Гражданско дело № 20212130100350 по описа за 2021 година

Производството по настоящото дело е било образувано по повод подадената искова молба от Застрахователна компания Лев Инс АД гр. София с която същата е предявила срещу ответника Агенция Пътна Инфраструктура гр. София искове с правно основание 410 ал.1 т.2 от Кодекса за застраховането във вр. с чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД и иск по чл. 86 от ЗЗД с които моли съда да постанови съдебно решение с което да осъди ответната страна Агенция Пътна Инфраструктура гр. София да му сумата от 1 397, 16 лв. представляваща равностойността на изплатеното от ЗК Лев Инс АД застрахователно обезщетение по изплатена щета № 0017 – 1261-16- 410297 , както и отделно сумата от 20 лв. представляваща ликвидационни разходи , както и отделно сумата от 452, 74 лв. представляваща мораторна лихва дължима се за периода от 08.01.2017 г. – датата на получаването на писмото за възстановяване на платеното обезщетение до 02.03.2020 г. , ведно със законната лихва върху главницата , начиная от датата на подаването на исковата молба в Районен съд Карнобат до окончателното ѝ изплащане. Същото ищцово застрахователно дружество моли съда да му присъди и направените от него съдебни разноски по настоящото дело на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.

В срока по чл. 131 ал.1 от ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника в който той оспорва така предявените искове като напълно

неоснователни и недоказани по съображения изложени в същия му отговор на исковата молба и моли същите да бъдат отхвърлени изцяло. Претендира за разноси. В срока на отговор на исковата молба същият ответник е упражнил правата си по чл. 133 от ГПК като е поискал от съда на основание чл. 219 от ГПК да привлече като трети лица – помагачи на негова страна дружествата ПСТ Груп ЕАД гр. София, Пътстрой Бургас ЕООД преобразувано впоследствие на Пътстрой ВДХ ЕАД гр. София и Трейс Бургас ЕАД което е преобразувано на Трейс БГ ЕАД гр. София, които дружества са били участници в Консорциум Пътно поддържане Бургас 2014, като съдът с нарочно определение е уважил и на основание чл. 220 от ГПК е конституирал същите три горепосочени дружества като трети лица – помагачи на негова страна. Същата ответна страна Агенция Пътна Инфраструктура гр. София едновременно с подаването на отговора си на исковата молба е осъществила и правата си по чл. 219 ал.3 от ГПК като е предявила и евентуални обратни искове срещу конституираните като трети лица – нейни помагачи три дружество в качеството им на участници в Консорциум Пътно поддържане Бургас 2014, като моли съда в случай, че приеме за основателни така предявените срещу нея главен и акцесорен искове да осъди същите три дружества да ѝ заплатят солидарно сумата от 1417, 16 лв. / главница от 1397, 16 лв. и 20 лв. ликвидационни разходи /, ведно с претендираната мораторна лихва в размер на сумата от 452,74 лв.. Същият ответник предявил горепосочените евентуални обратни искове срещу третите лица- помагачи моли съда да му присъди и направените от него съдебни разноси по делото, като осъди същите три дружества да му ги заплатят. В срока по чл. 131 ал.1 от ГПК ответника по обратния иск Трейс БГ ЕАД гр. София е подал отговор на исковата молба в който приема, че така предявения обратен иск се явява допустим за разглеждане, но същият се явява изцяло неоснователен по съображения изложени в същия отговор и моли същият да бъде отхвърлен изцяло. Претендира за разноси. В срока по чл. 131 ал.1 от ГПК ответника по обратния иск Пътстрой ВДХ ЕАД гр. София също е подал отговор на исковата молба в който взема становище, че и първоначално предявените главен и акцесорен иск се явяват неоснователни и недоказани, като също такива се явяват и предявените обратни искове и моли съдът да отхвърли като неоснователен и недоказан главния иск, а в условията на евентуалност и обратния иск. Претендира за

съдебни разноси.

В срока по чл. 131 ал.1 от ГПК останалият ответник по обратния иск ПСТ Груп ЕАД гр. София не е подал отговор на исковата молба, като по този начин не е взел становище по така предявения срещу него обратен иск.

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено следното :

В чл. 410 от КЗ е уредено едно специално суброгационно право в отклонение на нормата на нормата на чл. 74 от ЗЗД , тъй като застрахователят при настъпване на застрахователното събитие не изпълнява чуждо правно задължение, а изплащайки застрахователното обезщетение , изпълнява свое договорно задължение , вследствие на което по силата на чл. 410 от КЗ встъпва в правата на увредения срещу причинителя на вредата или срещу застрахователя по застраховка „ гражданска отговорност“ , обезпечил деликтната отговорност на виновния за настъпването на процесното ПТП водач на МПС. Но когато причинител на вредата е лице , комуто е възложено някаква работа по силата на чл. 49 от ЗЗД във връзка с чл. 45 ал.1 от ЗЗД отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение.Макар, че в правната норма регламентирана в чл. 410 от КЗ не е предвидена правната възможност заплатилият по имуществено застраховане обезщетение застраховател да встъпи в правата на увредения срещу носещия гаранционна , обезпечителна отговорност възложител на виновното лице за причиняване на вредоносния резултат в т. 15 от Постановление № 7 / 1977 г.на Пленума на ВС се приема , че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност той да предяви искиове за реализиране на отговорността по чл. 47- 49 от ЗЗД , когато са налице основания за нея. Макар и тези тълкувателни разяснения да са дадени при действието на чл. 344 ал.1 от ЗЗД / отм. / , те са приложими и при тълкуването на чл. 410 от КЗ , тъй като обективизираната от законодателя нормативна воля в тези две разпоредби е една и съща. Когато правото на собственост върху повредената вещ от която настъпват вредоносните последици , принадлежи на юридическо лице , то следва да носи уредената в чл. 49 във вр. с чл. 45 от ЗЗД гаранционно – обезпечителна отговорност за виновното деяние / действие или бездействие / на физическите лица , на които е възложило да поддържат в изправност

повредената вещ. Когато при ползване на вещта е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила отговорността е по чл. 45 от ЗЗД, съответно по чл. 49 от ЗЗД. В този смисъл са задължителните за съда тълкувателни разяснения дадени в т. 3 от Постановление № 4 / 1975 г. на Пленума на ВС и т.2 от Постановление № 17 / 1963 г. на Пленума на ВС. Отговорността на лицата, които са възложили другиму извършването на някаква работа, за вредите причинени при или по повод на тази работа е за чужди противоправни и виновни действия или бездействия. Тази отговорност има обезпечително- гаранционна функция и произтича от вината на натоварените с извършването на работата лица. Правните субекти, които са възложили работата във връзка с която са причинени вредите не могат да правят възражения, че са невиновни в подбора на лицата и да се позовават на други лични основания за освобождаването им от отговорност. Юридическите лица носят обезпечително- гаранционната отговорност по чл. 49 от ЗЗД, дори когато не е установено кой конкретно измежду работниците и служителите на юридическото лице или изпълнителят на работата е причинил вредоносния резултат, като в този смисъл е и задължителната съдебна практика – Постановление № 7 / 1959 г. на Пленума на ВС.

Предпоставките за възникване на регресното право на застрахователя по имуществено застраховане срещу застрахователя по застраховка гражданска отговорност на причинителя на имуществените вреди / делинквента / изисква кумулативното осъществяване на следните предпоставки : 1. Наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по имуществена застраховка, 2. За увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл.45 ал.1 от ЗЗД т.е.вредите да са причинени от делинквента чрез негово виновно и противоправно поведение, 3. Застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ и 4. Към момента на настъпване на застрахователното събитие / ПТП / делинквента да е имал задължение да поддържа пътя на който е настъпило съответното ПТП.

Между страните не се спори че : 1. Към момента на настъпилото ПТП е била налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка Каско на МПС обективирана в застрахователна полица № 93001610051287

сключена между ЗК Лев Инс АД и Р. А. Х. на дата 28.06.2016 г. с период на застрахователно покритие от 00, 00 часа на 04.07.2016 г. до 24.00 часа на 03.07.2017 г. за лек автомобил марка Mercedes модел S 350 с рег. ***, 2. че във връзка с ПТП- то настъпило на дата 24.07.2016 г. била образувана застрахователна преписка № 0017-1261-16-410297 по която било изплатено застрахователно обезщетение в размер на сумата от 1397, 16 лв. и допълнително 20 лв. ликвидационни разходи или общата сума в размер на 1417, 16 лв. , 3. че между ищеца по обратния иск- Агенция Пътна инфраструктура гр. София и ответниците по обратния иск ПСТ Груп ЕАД гр. София , Пътстрой ВДХ ЕАД гр. София тогава действащо като Пътстрой Бургас ЕООД и Трейс БГ тогава действащо като Трейс Бургас ЕАД в качеството на последните като участници в обединението - Консорциум Пътно поддържане Бургас 2014 е имало сключен договор № РД -38-22 от 18.11.2015 г. за възлагане на обществена поръчка за определяне на изпълнител за извършване на поддържане / превантивно , текущо , зимно и ремонтно- възстановителни работи при аварийни ситуации / на републиканските пътища на територията на югоизточен район, стопанисвани от АПИ , съгласно чл. 19 ал.1 т.1 от Закона за пътищата , за обособена позиция № 1 – ОПУ Бургас и 4. че по силата на този горепосочен договор и по силата на чл. 2 от договора за учредяване на консорциум Пътно поддържане Бургас 2014 година само на дружеството ответник по обратния иск - Пътстрой Бургас ЕООД сега преобразувано в Пътстрой ВДХ ЕАД е било възложено да извършва поддържане / превантивно , текущо , зимно и ремонтно- възстановителни работи при аварийни ситуации / на този второкласен републикански път под позиция № 73, стопанисвани от АПИ на територията на РПС Карнобат към ОПУ Бургас , където е станало процесното ПТП , като за месец май 2016 г. / около 2 месеца преди да настъпи процесното ПТП / , ищецът АПИ гр. София с възлагателно писмо изх. № 639 от 04.05.2016 г. е възложил на същият консорциум и в частност на същото дружество Пътстрой Бургас ЕООД сега преобразувано в Пътстрой ВДХ ЕАД да извърши следните дейности по договора свързани с текущ ремонт и поддържане на процесния пътен участък където е настъпило процесното ПТП – второкласен път II – 73 , на км. 76 + 500 , а именно : изкърпване на повредени площи и деформации в настилката с плътна асфалтова смес – със средна дебелина от 5 см. – машинно, като тези дейности

респ. работата на изпълнителя е била извършена в срок и приета от АПИ на 31.05.2016 г. видно от приложения месечен отчет и сертификатът който е издаден за действително изпълнените и приети работи .

В съдебно заседание е разпитан като свидетел Р. Х. който твърди , на процесната дата 24.07.2016 г. е участвал в процесното ПТП управлявайки собствения си автомобил марка Мерцедес модел С 350 по пътя между гр. Карнобат и гр. Шумен и като е изкачвал с автомобила си възвишението над село Вълчин , попаднал в неговата лента на движение на дупка която представлявала отрязан участък от асфалта с дължина около метър и половина и ширина около 2 метра и дълбочина окомерно от около 5- 8 см. , намалил , но преминавайки през този отрязан участък от асфалта , който не бил обозначен , се срязала предната му гума , включително и джантата на тази гума и той отбил встрани , където на място пристигнал полицейски патрул , който съставил протокола за настъпилото ПТП , а лекия му автомобил бил натоварен на пътната помощ извикана от него и закарана до гр. Мартен , обл. Русе където живеел. Съдът намира , показанията на същия свидетел като достоверни , тъй като преценени по правилата на чл. 172 от ГПК , същите са последователни , житейски и правно логични , като не се доказва свидетелят да е заинтересован от изхода на правния спор , предмет на настоящото дело. Въпреки наличието на противоречие с някои детайли / например, че е била увредена и дясната му джанта на автомобила му / , това не може да доведе до извод за противоречивост , нелогичност и непоследователност в показанията му. Нещо повече, логично е с оглед на изминалия период от време свидетелят да си спомня случая по- общо , допускайки неточности в някои детайли , които избледняват с времето , поради особеностите на човешката памет. Същественото е че субективните му възприятия по отношение на правнорелевантните факти са формирани непосредствено и не са взаимноизключващи се , включително свидетелят ги потвърждава под страх от наказателна отговорност. Необходимо е да се изясни , че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия е нормално свидетелят да описва някои детайли по различен начин , доколкото същият е и пряк участник в процесното настъпило ПТП. Тука следва да се посочи и факта , че тези свидетелски показания се подкрепят от останалите писмени доказателства по делото , включително и от тези по застрахователната преписка , както и от процесния приложен като

доказателство по делото Протокол за ПТП № 1528670 съставен от органите на полицията по време на настъпилото ПТП.

Видно от заключението на вещото лице Ж. Е. по назначената по делото съдебна автотехническа експертиза , което като неоспорено с никакви доказателства по делото , съдът е приел като абсолютно доказателство е че механизмът на настъпилото ПТП е следният : на 24.07.2016 г. в 21, 30 часа в тъмната част от денонощието на второкласен път II – 73 , км 76 + 500 в посока на движение от гр. Карнобат към гр. Шумен , извън населено място , лекият автомобил Мерцедес С 350 с рег. № *** управляван от Р. А. Х. , попаднал в несигнализирана и необозначена пътна неравност / дупка на пътното платно с остри ръбове / , като в причинно – следствена връзка с това е настъпило следните щети на същия лек автомобил- спукана е била предната дясна гума на автомобила и са увредени предната дясна алуминиева джанта и задната дясна алуминиева джанта на същия автомобил. Същото вещо лице е посочило , че стойността необходима за възстановяването на процесното горепосочено МПС по средни пазарни цени към дата на настъпването на ПТП е в размер на 758 лв. без ДДС или 909, 60 лв. с ДДС , като общата стойност на разходите във връзка с процесното ПТП , включващо стойността на щетата на автомобила и разходите за платена пътна помощ за репатриране на автомобила възлиза на сумата от 1294, 64 лв. без ДДС или на сумата от 1446, 24 лв.с ДДС. Същото вещо лице посочва в заключението си , че са налице данни отразени в протокола за настъпилото ПТП съставен от КАТ , че е налице дупка на пътното платно с остри ръбове и не може да се постави скоростта на движение на лекия автомобил в причинно - следствена връзка с настъпилото ПТП , като и освен това наличието на дупка на пътното платно е неочаквано и непредвидимо препятствие по пътя и в тъмната част от денонощието е много трудно водачът да я възприеме като такава , а и е много опасно дори и при възприемането ѝ да се извърши заобикалянето ѝ с частично навлизане в насрещната лента за движение при наличието и на други участници в движението, т.е. вещото лице категорично посочва в същото си заключение , че водачът не може да предвиди необозначена и несигнализирана дупка на пътното платно и също не може да предприеме заобикалянето на същата като навлезе в насрещната лента на движение на пътя. Съдът при преценка на заключението на вещото лице съобразно правилото на чл. 202 от ГПК намира , че следва да го кредитира , тъй като е

изготвено обективно , компетентно , добросъвестно и във връзка и с отчитане на останалия доказателствен материал по делото. Съдът намира , че вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените му задачи ,като по делото липсват доказателства , че то е заинтересовано от изхода на правния спор респ. че е недобросъвестно.

Собствеността върху пътищата в Република България е обект на законова регламентация , като републиканските пътища за изрично и изчерпателно посочени в подзаконов нормативен акт . Съобразно разпоредбата на чл. 3 от Закона за пътищата , пътищата по функционално предназначение биват републикански и местни , като първата категория са винаги държавна собственост според чл. 8 ал.2 от ЗП , докато втората категория са общински или частни. Посочения участък от пътя на който е настъпило процесното ПТП - второкласен път II – 73 , км 76 + 500-е част от системата на републиканските пътища като второкласен път с номерация 73 - О.п. Шумен - Радко Димитриево - Смядово - Веселиново - Лозарево - (Карнобат – Бургас , посочен изрично в Списък на републиканските пътища , приложение № 1 към Решение № 945 на МС от 01.12.2004 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища , приемане на списък на републиканските пътища за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса и за определяне на съоръжение , за което се събира такса по чл. 10 ал.4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища и в Списък на републиканските пътища в Република България, Приложение № 1 към Решение № 959 от 31 декември 2018 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища, за приемане на списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища, в сила от 08.01.2019 г. /Обн. ДВ. бр.3 от 8 Януари 2019г./. Следователно изключителен титуляр на правото на собственост по закон върху този път е Държавата. Видно и от официалната интернет страница на АПИ на адрес <http://api.bg/index.php/bg/karti/arhiv/obshi-karti>, участъкът от процесния републикански път се поддържа от Областно пътно управление Бургас на АПИ. Доказателства в посока обратна на така установеното по делото не са представени. В този смисъл Агенция "Пътна инфраструктура" по закон е

задължена регулярно да обследва пътищата и да взема мерки с оглед избягване на произшествия и осъществяване на съответните ремонти,. Съгласно чл.3, ал.1 от Наредба № РД-02-20-19 от 12 ноември 2012 г. за поддържане и текущ ремонт на пътищата, поддържането и текущият ремонт на пътищата се организират и осъществяват от собствениците или администрацията, съответно юридическите лица, управляващи пътища, като за републиканските пътища това е Агенция "Пътна инфраструктура". Видно от чл.10, ал.3, т.9 от Наредбата, поддържането и текущият ремонт на пътищата включват и почистване на пътното платно и ремонт на отделни разрушения - дупки, пукнатини, обрушени ръбове и др. В случая именно бездействието на АПИ, респ. – на служители или други лица, на които е възложила изпълнението във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението от страна на АПИ, поради което АПИ, на основание [чл. 49 ЗЗД](#) носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП. Съдът намира, че на основание чл. 19, ал. 1, т. 1 и чл. 30 ал.1 от ЗП, именно ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържането му, включително да означа съответната неравност – дупка, с необходимите пътни знаци, с оглед предупреждаване на участниците в движението, както и да отстрани съответни препятствия във възможно най-кратък срок (арг. [чл. 167, ал.1 ЗДвП](#)). Като не е изпълнил това са си задължение, същият е изпълнил фактическият състав на [чл. 49 ЗЗД](#), във вр. [чл. 45 ЗЗД](#), като с оглед установеното по делото именно поведението му е станало причина за настъпване на процесното ПТП, поради което следва да заплати на застрахователя дължимото регресно вземане за изплатеното застрахователно обезщетение, тъй като с плащането на застрахователното обезщетение последният е встъпил в правата на увредения срещу делинквента. С оглед гореизложеното, съдът намира, че са налице всички материални предпоставки за уважаване на предявения иск, като с оглед принципа на диспозитивното начало, който е основен за българския граждански процес (арг. [чл. 6, ал. 2 ГПК](#)), претенцията следва да бъде уважена в пълния предявен размер. Съдът не споделя доводите на ответника, че поради липса на друг доказателствен материал, фактите по делото са недоказани. В закона няма ограничение на доказателствените средства, които могат да се използват за

установяване на противоправно поведение, вреди и причинно-следствена връзка. Освен това в настоящия случай е съставен Протокол за ПТП и освен това няма пречка ПТП-то, неговият механизъм и вредите произтичащи от това да се установяват с всички доказателствени средства, които са допустими според българския граждански процес. Последният не познава т. нар. „предустановени“ доказателства, чиято функция е доказване на определени обстоятелства само с определени доказателствени средства. Фактът на ПТП-то, механизмът му и неговите последици, респ. вреди могат да се установяват с всички доказателствени средства по ГПК, дори и когато мястото на произшествието не е било посетено от органите на МВР и не са съставени съответни протоколи за ПТП, оглед и пр. С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че безспорно е установен – от събраните писмени доказателствени средства – Протокол за ПТП, свидетелски показания и заключението на САТЕ механизма на процесното ПТП. В тази насока не могат да се споделят възраженията на ответника, че не било посочено съответно при какви размери на дупката било настъпило ПТП-то. От една страна както беше посочено релевантните обстоятелства са изяснени категорично от свидетелските показания по делото и заключението на САТЕ, а от друга страна е правно абсурдна тезата на ответника, че следвало да се посочат и размерите на дупката. Подобно задължения за увреденото лице няма. Напротив, релевантен е противоправният резултат, а с оглед изясненото по-горе от правна страна по-скоро релевантен е извод в противна насока – ответникът следва да организира така поддържането на пътната мрежа на територията на ОПУ Бургас, че да няма дупки при попадането в които да се увреждат автомобилите, респ. ако са налице дупки или ремонтните дейности свързани напр. с изрязване на асфалт, продупчване на покритието и т.н., то те да бъдат надлежно обозначени, за да може всеки водач на МПС да може да ги възприеме своевременно и да предприеме своевременни действия и мерки за избягване на препятствието на пътя.

Неоснователни са и доводите на ответника, че ПТП-то било настъпило поради вина на водача, поради което било налице съпричиняване. По делото нито са сочени, нито са събрани доказателства в тази насока – че с поведението си водачът е допринесъл обективно за настъпването на ПТП-то и вредоносните последици, поради което, съдът е длъжен да приеме недоказания факта за неосъществил се в обективната действителност – арг.

чл. 154, ал.1 от ГПК. По делото не са сочени, респ. не са събрани доказателства, че ответника е заплатил дължимото регресно вземане, поради което и с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК. На следващо място трябва да се посочи, че съдът намира, за неоснователно възражението на ответника, че не отговарял за настъпилото ПТП, тъй като имало възложена от него дейност на дружествата ответници по обратния му иск - дейност на третите лица-помагачи по поддържането и ремонтно-възстановителните работи и те носели пълна имуществена и неимуществена отговорност като изпълнители на същите дейност при причиняването на ПТП и / или възникването на щети в резултат на неизпълнение или некачествено неизпълнение на предмета на договора съгласно разпоредбата на чл. 33 от горепосочения договор № РД – 38 -22 от 18.11.2015 г. , тъй като както бе посочено по-горе се установи , че третите лица – помагачи участници в Консорциума Пътно поддържане Бургас 2014 и в частност Пътстрой ВДХ , тогава действащо като Пътстрой Бургас ЕООД е изпълнило възложения му ремонт през месец май 2016 г. на процесния път , като АПИ го е приела без забележки и възражения.

II. По отношение на обратните иски:

Настоящия съд е сезиран с последващо обективно и пасивно, субективно съединени осъдителни (обратни) иски с правно основание: чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД, във вр. чл. 82 ЗЗД. Обратният иск е форма на защита на страната в процеса, като същата цели в едно производство да разреши евентуално възникналия правен спор с третото лице-помагач, при положение, че бъде уважен предявения главен иск. Тоест, обратният иск срещу третото-лице помагач винаги е под вътрешнопроцесуалното условие, че главният иск е основателен.

Тоест, в случая с оглед изложеното по-горе за основателност на главният иск, съдът намира, че се е сбъднало вътрешнопроцесуалното условие за произнасяне по предявените обратни иски. При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличие на действително облигационно правоотношение по договор за обществена поръчка с предмет поддържане на

процесния пътен участък; 2) виновно неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника – неизпълнение на задължения по договора 3) настъпването на имуществени вреди, под формата на претърпени загуби – т.е. ищецът да докаже, че е намалял активът му, че се е увеличил пасивът му или че е сторил разноски по процесния договор за поддръжка на пътния участък обект, който да е бил валидно сключен и с достоверна дата за процесния период с оглед неизпълнението на задължението на ответника, и 4) причинна връзка между виновното неизпълнение на договорното задължение за ответника и настъпването на вредоносния резултат. Обезщетението, предвидено в чл. 79, във вр. чл. 82 ЗЗД, е винаги парично и представлява оценения в пари позитивен интерес на кредитора от неосъществяването на дължимата по договора престация. Вредата се проявява чрез засягане на правно защитените негови блага. По делото е обявено за безспорно, че между ищеца и ответниците по обратния иск е налице валиден № РД -38-22 от 18.11.2015 г. за възлагане на обществена поръчка за определяне на изпълнител за извършване на поддръжане / превантивно , текущо , зимно и ремонтно- възстановителни работи при аварийни ситуации / на републиканските пътища на територията на югоизточен район, стопанисвани от АПИ , съгласно чл. 19 ал.1 т.1 от Закона за пътищата , за обособена позиция № 1 – ОПУ Бургас и че по силата на този горепосочен договор и по силата на чл. 2 от договора за учредяване на консорциум Пътно поддръжане Бургас 2014 година само на дружеството ответник по обратния иск - Пътстрой Бургас ЕООД сега преобразувано в Пътстрой ВДХ ЕАД е било възложено да извършва поддръжане / превантивно , текущо , зимно и ремонтно- възстановителни работи при аварийни ситуации / на този второкласен републикански път под позиция № 73, стопанисвани от АПИ на територията на РПС Карнобат към ОПУ Бургас , където е станало процесното ПТП , като за месец май 2016 г. / около 2 месеца преди да настъпи процесното ПТП / , ищецът АПИ гр. София с възлагателно писмо изх. № 639 от 04.05.2016 г. е възложил на същият консорциум и в частност на същото дружество Пътстрой Бургас ЕООД сега преобразувано в Пътстрой ВДХ ЕАД да извърши следните дейности по договора свързани с текущ ремонт и поддръжане на процесния пътен участък където е настъпило процесното ПТП , а именно : изкърпване на повредени площи и деформации в настилка с плътна асфалтова смес – със средна дебелина от 5 см. –

машинно, като тези дейности респ. работата на изпълнителя е била извършена в срок и приета от АПИ на 31.05.2016 г. видно от приложения месечен отчет и сертификатът който е издаден за действително изпълнените и приети работи, т.е. работата по същият е била приета без забележки. Според договореното в чл. 5 от договора дейностите се възлагат от възложителя на изпълнителя с месечни, допълнителни и извънредни задания, с които се определят сроковете за изпълнение. По този начин съдът намира, че са налице достатъчни и убедителни доказателства, че е бил извършен съответния ремонт на пътният участък, където е извършено процесното ПТП през месец май 2016 г., т.е. преди датата на същото ПТП, като този ремонт е бил приет без забележки от ищеца по обратния иск. Договорът е частен диспозитивен документ, който е подписан от страните, поради което при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, последният обвързва страните с обективирани в него волеизявления и произтичащите от това права и задължения – арг. по чл. 180 от ГПК. Според правилото на чл. 20 ЗЗД, при тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността. Процесният договор по правната си същност носи характеристиката на договора за изработка. Договорът за изработка представлява едно двустранно, консенсуално, неформално, комутативно, възмездно, *inter vivos* съглашение, по силата на което едната страна, наречена изпълнител, се задължава да изработи нещо на свой риск и със свои средства, съгласно уговореното (поръчаното), а другата страна, наречена възложител, се задължава да приеме изработеното и да заплати уговореното за приетата работа възнаграждение. Предмет на договор за изработка по чл. 258 и сл. от ЗЗД може да е както постигането на определен резултат, така и създаването на нова вещ или изменението на вече съществуваща такава. Като договорът за изработка е действителен, дори и в него стойността на възложената работа да е определена ориентировъчно или да е определима. В случая по делото е обявено за безспорно, че ищецът по обратният иск е приел без възражения работата по процесният пътен участък, видно от приложенияте по делото писмени доказателства, тоест, ищецът АПИ е приела и е одобрила работата извършена от страна на изпълнителя Пътстрой Бургас ЕООД преобразуван в

Пътстрой ВДХ ЕАД . Тоест, налице е извънсъдебно признание на факти, че изпълнителя по договора е изпълнил същия, което признание е направено от възложителя по договора. А извънсъдебното признание на факти е едно от най-сигурните доказателствени средства в гражданския процес, което преценено в съвкупност с останалите доказателствени средства по делото води до изясняване на действителното фактическо и правно положение между страните – арг. [чл. 175 от ГПК](#) и чл. 10 ГПК. Съдът, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства намира, че не са доказани пълно и главно материалните предпоставки на предявените обратни иски, тъй като процесния участък от пътя е попадал в обхвата на договора, като от ангажираните писмени доказателства се установява, че ответника по обратния иск Пътстрой Бургас ЕООД сега Пътстрой ВДХ ЕАД е изпълнил същия ремонт на процесния път II – 73 от км. 48+000 до км. 90 + 400 , доколкото с оглед уговореното, за да се извърши ремонт и поддръжка на участъка на пътя е необходимо възлагане от страна на възложителя – ищец по обратния иск. В тази насока безспорно е установено, че възложените дейности са изпълнени от изпълнителя по договора и са приети от възложителя АПИ . Тоест, не е налице виновно неизпълнение по договора, за да може да се ангажира гражданската отговорност за вреди на изпълнителят по договора съгласно чл. 33 от същия договор. Следователно, обратните иски са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени изцяло. Тука следва да се посочи най-накрая и обстоятелството , че другите двама ответници по насрещния иск ПСТ Груп ЕАД и Трейс БГ ЕАД макар и участващи заедно с останалия ответник по обратния иск Пътстрой ВДХ в учредения от същите Консорциум Пътно поддръжане Бургас 2014 г. съгласно договора затова от 25.07.2014 г. , в чл. 2 от същия договор са се споразумели за изричното разпределение на дейностите по съответното поддръжане / превантивно , текущо , зимно и ремонтно- възстановителни работи при аварийни ситуации / да извършват такива дейности извън посочения район където е настъпило процесното ПТП и затова и поради тази причина тези две дружество обективно не могат да носят претендираната отговорност по чл. 33 от процесния договор.

III. По отношение на разноските. При този изход на правния спор с правна възможност да претендират разноски разполагат ищеца и ответникът по главните иски и ищецът и ответниците по обратните иски.

Ищецът ЗК Лев Инс АД е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че реално е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 8 във вр. с ал.1 от ГПК следва да му се присъди сумата от 734, 33 лева, представляващи съдебно деловодни разноски и определено юрк. възнаграждение за исковото производство. Ответникът по обратният иск ПСТ Груп ЕАД не е направил искане за присъждане на деловодни разноски, като не е доказал, че реално е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК не следва да му се присъждат деловодни разноски. Ответникът по обратния иск Трейс БГ е направило искане да му бъдат присъдени съдебни разноски по делото, вкл. и юрк. възнаграждение и с оглед на това на същото дружество следва да му бъде присъдено юрк. възнаграждение в размер на сумата от 200 лв. на основание чл. 78 ал.8 от ГПК. . Ответника по обратния иск Пътстрой ВДХ ЕАД също е поискало да му бъдат присъдени разноски по делото и тъй като на него му се дължат разноски само за адв. възнаграждение , то съдът намира , че такива следва да му се присъдят в размер на посочения заплатен от същото дружество адв. хонорар в размер на сумата от 500 лв. на основание чл. 78 ал.3 от ГПК. Ответникът по главния иск и ищец по насрещните икове АПИ гр. София е поискала от съда да ѝ се присъдят направените от нея съдебни разноски по делото , но тъй като съдът намира , че предявените срещу нея главни икове се явяват основателни и като такива следва да бъдат уважени изцяло , а предявените от нея обратни икове се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени изцяло , то съдът намира , че така направените от нея искания за присъждане на съдебни разноски по делото се явяват напълно неоснователни и като такива не следва да бъдат уважени.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция Пътна Инфраструктура с ЕИК *** с адрес гр. София *** , същата със съдебен адрес за призоваване - гр. Бургас *** чрез юрисконсулт Е. П. – съдебен адресат да заплати на Застрахователна компания Лев Инс АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София *** сумата от 1 397, 16 лв. представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение по щета № 0017-1261-16-410297 за нанесени

материални щети на лек автомобил марка Мерцедес модел S 350 с рег. *** , собственост на Р. А. Х. , вследствие на настъпило ПТП на дата 24.07.2016 г. на път II- 73 на км. 76+ 500 , причинени му вследствие преминаване на същия автомобил през необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно , изплатени съгласно договор за застраховка Каско на МПС № 93001610051287 със срок на валидност на застраховката от 00, 00 часа 04.07.2016 г. до 24,00 часа на 03.07.2017 г. , както и отделно сумата от 20 лв. представляваща ликвидационни разходи , както и отделно сумата от 452, 74 лв. представляваща мораторна лихва дължима се за периода от 08.01.2017 г. – датата на получаването на писмото за възстановяване на платеното обезщетение до 02.03.2020 г. , ведно със законната лихва върху главницата , начиная от датата на подаването на исковата молба в Районен съд Карнобат – 02.03.2020 г. до окончателното изплащане на вземането .

ОТХВЪРЛЯ осъдителния иск с правно основание чл. 79 ал.1 от ЗЗД във вр. с чл. 82 от ЗЗД предявен от Агенция Пътна Инфраструктура с ЕИК *** с адрес гр. София *** , същата със съдебен адрес за призоваване - гр. Бургас *** чрез юрисконсулт Е. П. – съдебен адресат за осъждането на ПСТ Груп ЕАД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София *** , Пътстрой ВДХ ЕАД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София 1000 , *** / с предишно наименование Пътстрой Бургас ЕООД / и Трейс БГ ЕАД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София *** , същото дружество със съдебен адрес за призоваване – гр. София *** с предишно наименование Трейс Бургас ЕАД , тези три дружества в качеството им на участници в обединението Консорциум Пътно Поддържане Бургас 2014 / зал. / да му заплатят солидарно сумата от 1417, 16 лв. / включваща главница от 1397, 16 лв. и 20 лв. ликвидационни разходи / , ведно с претендираната мораторна лихва в размер на сумата от 452,74 лв., като неоснователен изцяло.

ОСЪЖДА Агенция Пътна Инфраструктура с ЕИК *** с адрес гр. София *** да заплати на Застрахователна компания Лев Инс АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София *** сумата от 734, 33 лв. представляваща направените от него съдебни разноски по делото на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА Агенция Пътна Инфраструктура с ЕИК *** с адрес гр.

София *** да заплати на Пътстрой ВДХ ЕАД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София 1000 , *** сумата от 500 лв. представляваща направените от него съдебни разноски по делото на основание чл. 78 ал.3 от ГПК .

ОСЪЖДА Агенция Пътна Инфраструктура с ЕИК *** с адрес гр. София *** да заплати на Трейс БГ ЕАД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София *** , същото дружество със съдебен адрес за призоваване – гр. София *** сумата от 200 лв. представляваща направените от него съдебни разноски по делото на основание чл. 78 ал.8 от ГПК .

ОТХВЪРЛЯ искането на Агенция Пътна Инфраструктура с ЕИК *** с адрес гр. София *** , същата със съдебен адрес за призоваване - гр. Бургас *** чрез юрисконсулт Е. П. – съдебен адресат за присъждане на направените по настоящото гр.д. № 350 / 2021 г. съдебни разноски , като неоснователно изцяло.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред **БОС** в 14-дневен срок, считано от датата на съобщаването му на страните по делото.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____